

nost, má komise zkoušecí na potaz vzíti, zdaliž má býti ke zkoušce připuštěn, a má buď dle ustanovení tohoto předpisu dle většiny hlasů o tom uzavřítí, anebo generální direktorium účetní za rozhodnutí žádati. Z výměru odvržlivého, od komise zkoušecí vydaného, odvolati se lze k generálnímu direktorium účetnímu.

§. 11. Kandidáti zkoušky v §. 5 dotčení, a jenom ti to povinni jsou, položili taxu zkoušební osmi zlatých konv. mince, kteráž se mezi údy komise podlé zvláštních ustanovení rozdělí. Taxu tuto mají zkoušenci nejdéle 24 hodin před zkouškou u kasy, kterou představený komise pojmenuje, položiti a předložením kvitance prokázati, že ji zaplatili.

§. 12. Při ustanovování dne ke zkoušce má se představený komise vůbec držeti pořádku, v kterém se kandidáti hlásili.

§. 13. V hodinu k odbývání zkoušky ustanovenou sejde se komise na místě k tomu ustanoveném, a nahlédne především v seznam kandidátů obeslaných, z něhož viděti průkazy a studie jejich, jakož i to, že zapravili taxu, kde se zapraviti měla, načež představený komise kandidáty zkoušky k tomu dni obeslané vůbec v pořádku abecedním předvolá, aby zkoušku odbývali.

§. 14. Nenili ten, kdo byl předvolán, zde, a nepřišel ani později ještě před dokonáním zkoušky, obdrží notu: „nepřišel ke zkoušce“, a neuználi představený komise zkoušecí překážku, kterou se kandidát omlouvá, ihned za dostatečnou, musí znovu žádati, aby byl připuštěn ke zkoušce.

§. 15. Zkouška bère se vůbec předsa zároveň se dvěma kandidáty, hlásiloli se ale mnoho zkoušenců, zároveň se třemi, a toliko výjimkou s každým zvláště. V případě prvním trvati má nejméně pět čtvrtí hodiny, v případě druhém nejméně půl druhé hodiny a v případě posledním nejméně tři čtvrti hodiny.

§. 16. Zkouška odbývá se ústně; komisaři zkoušecí zkoušejí kandidáta ze všech hlavních částí účtovědy, a má se tím osvědčiti, v jaké šířce sobě vědomosti osvojil, při čemž se slušný zřetel míti má na to, jakých prostředků učebych byl užil, pak zvláště, jak lbitě co pochopuje a jak bystrého soudu jest.

Také představený komise má zkoušenci ke konci dáti jednu nebo druhou otázku, a to zvláště tehda, když by z předešlých odpovědí jeho nebyl nabyt dostatečného přesvědčení, jaký kalkul se mu má dáti.